Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 126 (626) ♦ Середа, 7 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

У СЕВАСТОПОЛІ ВСЕ СПОКІЙНО!

Російське телебачення у черговий раз запустило «утку». Цього разу повідомило, що у Севастополі різко загострилася ситуація, яка може призвести до непередбачуваних наслідків.

Як повідомили редакцію у держадміністрації, міській Раді Севастополя, Міністерстві внутрішніх справ України, у місті все спокійно. Проявів силового протистояння не зафіксовано.

Зав. відділом громадських відносин держадміністрації Олександр Датунашвілі:

— Прибічники фронту національного порятунку протестують проти планового перекидання у місто бронетехніки для укомплектування батальйону морської піхоти. 80—100 чоловік мітингують. Ну, а російське телебачення... коротше, у місті спокійно.

Станіслав Колдуненко, начальник прес-центру Головного центру громадських зв'язків МВС України:

— Будь-яких повідомлень про конфронтацію груп населення із застосуванням грубої фізичної сили у Севастополі черговими частинами УВС цього міста й МВС України не зареєстровано.

Парламентарії 53 країн єднаються

Як уже повідомлялося, до Хельсінкі відбула делегація Верховної Ради України на чолі з її Головою І. Плющем. Вона бере участь у другій сесії Парламентської Асамблеї НБСЄ.

У короткому інтерв'ю перед вильотом І. Плющ сказав журналістам:

— До Парламентської Асамблеї, яку створено у рамках НБСЄ, входять більш як триста представників парламентів 53 країн. Україна — повноправний її член, рік тому наша делегація брала участь у першій, організаційній, сесії, що відбулася в Будапешті.

Головне завдання цієї сесії — всіляко сприяти утвердженню миру в новій Європі. Це питання має обговорюватися і на засіданні Парламентської Асамблеї, і в її політичному комітеті. Ми знаємо, яка важлива ця проблема для всіх країн і народів. На жаль, у ряді регіонів йде війна, ллється кров. Маю на увазі і Югославію, і Грузію, і Азербайджан...

(Закінчення на 2-й стор.)

І про нас не забувають

Зустріч керівників семи індустріально розвинених країн — Великобританії, Італії, Канади, Німеччини, Сполучених Штатів, Франції та Японії розпочалася сьогодні в Токіо. Лідери держав «сімки» обговорюватимуть проблеми координації економічної політики і, зокрема, створення більш відкритої торговельної системи й нових робочих місць. Передбачено також розгляд питань допомоги країнам колишнього СРСР, ядерної зброї, розміщеної на території України, ситуація в екс-СФРЮ. Напередодні токійського самміту Президент США Б.Клінтон висловився за проведення ще однієї зустрічі в такому ж складі у Кемп-Девіді. Мета її — докладніше обговорити економічні проблеми.

У Мозамбіку зацікавилися

Президент України Л. Кравчук мав телефонну розмову з Президентом Республіки Мозамбік Ж. Чіссано за ініціативою мозамбікської сторони. В ході розмови Ж. Чіссано висловив, зокрема, зацікавленість Мозамбіка у встановленні нормальних міждержавних відносин і налагодженні рівноправного і взаємовигідного економічного співробітництва з Україною. Л. Кравчук наголосив на готовності України до такого співробітництва. Було домовлено дати доручення відповідним органам влади обох держав приступити до підготовки необхідних практичних заходів.

Цитата дня

Безумовне визнання територіальної цілісності Грузії та недоторканності її кордонів є вихідним принципом у переговорному процесі щодо врегулювання абхазького конфлікту. Незважаючи на ескалацію силових дій, що постійно провокуються, шлях до переговорів відкрито з повними гарантіями і правами автономного статусу Абхазії. Така завжди була і залишається наша принципова позиція, яка відповідає інтересам грузинського та абхазького народів.

Едуард ШЕВАРДНАДЗЕ.

Продиктовано в номер

На телеекрані — весь порт

Першим портом України, де замість селекторного зв'язку введено в дію систему промислового телебачення, що охопила всі виробничі підрозділи, став молодий порт Південний. Нововведення збіглося у часі з 15-річчям цієї гавані, яке відзначалося минулої суботи.

Спеціалісти вважають, що промтелебачення дасть змогу значно скоротити простої суден, прискорить проходження вантажів, поліпшить усі технологічні процеси, культуру виробництва.

Демарш, підказаний сумлінням

Двоє депутатів Заставнівської міської Ради народних депутатів Софія Майданюк та Михайло Михайлюк подали заяви про добровільну відмову від подальшого виконання обов'язків народних обранців. «Вважаємо, що з нас нема ніякої користі за теперішньої системи народовладдя. Тому не хочемо даремно гаяти час на безплідних посиденьках. Закликаємо й інших депутатів наслідувати наш приклад», — такий мотив їхнього демаршу.

Сесія Заставнівської міськради задовольнила прохання колишніх народних обранців.

Питання відкрите, кордон закритий

Третій день (6.07) жоден транспортний засіб не може перетнути українсько-словацький кордон на КПП «Ужгород»: по той йбік водії потужних автокамйонів заблокували всі під'їзди. Вони вдались до цієї акції на знак протесту проти рішення Закарпатської обласної Ради встановити плату за страхування автотранспорту при в'їзді в Україну у розмірі 250 доларів США на місяць.

Кілька місяців тому словацька сторона без попередніх консультацій та погодження встановила подібну плату для транспортних засобів, що їдуть через Словаччину. Керівництво Закарпатської області неодноразово зверталося до словацького уряду з проханням урегулювати це питання, однак реакції не дочекались. Тому закарпатські депутати вирішили зробити аналогічний крок.

Тепер на КПП тривають переговори представників обох сторін. Українською — пропонується компромісний варіант: застосування міжнародного страхового сертифікату, визнаного багатьма країнами Європи. Проте ще 6 липня питання залишалося відкритим, а кордон — закритим.

«Універсал»: будьмо охайними

Перший «Універсал», виданий Луцькою міською Радою народних депутатів, стосується санітарного стану міста. Ним передбачено, що за забруднення вантажним автотранспортом вулиць, площ, проспектів і бульварів до адміністративної відповідальності притягуватимуться посадові особи та громадяни. Може, справді, великі штрафи покращать санітарний стан Луцька?!

Абзац з листа

Входження України до економічного союзу держав Співдружності суперечить нашим національним інтересам. Во про яку незалежність може йтися, коли територією країни вільно пересуватимуться капітали, товари, робоча сила?

Іван ЦИГАНЮК.
Велика Новоселівка Донецької області.

При повній взаємній довірі

Про нові можливості збагачення українсько-французьких відносин, зокрема і на міжпарламентському рівні, йшлося у Верховній Раді. Перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Французької Республіки в Україні Мішеля-Їв Песіка на його прохання і мав з ним тривалу розмову.

Під час розмови було порушено цілий ряд питань, що становлять принциповий інтерес для обох держав, для світової співдружності. Василь Васильович торкнувся проблем становлення державності в Україні, складностей як внутрішнього, так і зовнішнього характеру. Він поінформував Посла Франції про положення Основних напрямів зовнішньої політики України, щойно схвалених Верховною Радою. Зупинився, зокрема, на розділі «Забезпечення національної безпеки», до якого посол виявив значний інтерес і в якому зазначено принципи ставлення України до ядерних озброєнь. Передусім наголосив, що, «виходячи з катастрофічних наслідків для всього людства ядерної війни, Україна вважає застосування ядерної зброї неприпустимим. Україна в своїй зовнішній політичній діяльності виступає за загальне ядерне роззброєння. Ставши в силу обставин власником ядерної зброї, успадкованої від колишнього СРСР, Україна ніколи не санкціонує її застосування, виключає з арсеналу своєї зовнішньої політики загрозу використання ядерної зброї. Україна підтверджує свій намір стати в майбутньому без'ядерною державою. Україна пов'язує скорочення та знищення ядерної зброї, яка розташована на її території, з наданням ядерними державами та світовим співтовариством надійних гарантій її національної безпеки".

Мішель-Їв Песік з розумінням сприйняв це. Французька Республіка дуже зацікавлена в тому, щоб процес становлення незалежної України йшов мирним шляхом, не під тиском інших держав, а за їх сприяння і допомоги. Він за зміцнення дружби, за нові домовленості і контакти у діловій і фінансовій сферах, за дальше співробітництво обох держав.

Прес-центр Верховної Ради України.

ПАРЛАМЕНТАРІЇ 53 КРАЇН ЄДНАЮТЬСЯ

(Початок на 1-й стор.).

Не менш актуальне питання, що теж розглядатимуть в Хельсінкі,— це нова європейська структура. Треба напрацювати механізм співробітництва і співіснування у новій Європі. Звичайно, одним з головних його принципів має бути недоторканність наявних кордонів, у тому числі держав Східної Європи та країн, що були республіками колишнього Радянського Союзу. Хочу наголосити, що Україна відіграє значну роль у новій європейській структурі.

Парламентська Асамблея розглядатиме також економічні проблеми. Тут тему сформульовано так: «Економічні перспективи для Європи».

Ще торік на першій сесії Асамблеї було наголошено на необхідності тримати в полі зору проблеми прав людини. Нині обговорюватиметься конкретне питання — національні меншини і НБСЄ. Тобто роль НБСЄ у нормалізації міжнаціональних відносин.

Отже, всі питання, які розглядатимуть у Хельсінкі, актуальні для України, як і для інших держав, що входять до НБСЄ.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

6 липня члени Комісії у питаннях законодавства і законності працювали над пакетом документів, пов'язаних з удосконаленням діяльності судової влади. Це — законопроекти про конференції і з'їзд суддів, про кваліфікаційні комісії суддів, про атестаційно-дисциплінарні комісії суддів та інші.

— Нинішнього тижня,— зазначив голова комісії Олександр Коцюба,— плануємо провести ще два засідання комісії. Адже роботи у нас, якщо можна так сказати, непочатий край. Необхідно підготувати на розгляд Верховної Ради цілу низку законопроектів, провести експертизу ряду правових актів, розроблених в інших комісіях. Зокрема, маємо опрацювати проекти законів про Кабінет міністрів, про державну службу, про конституційне судочинство та інші, розглянути пропозиції щодо здійснення парламентського контролю за виконанням законів і постанов, прийнятих Верховною Радою, тощо.

Відбулося засідання Комісії з питань економічної реформи і управління народним господарством. Окрім вирішення поточних питань, в тому числі й підготовки до другого читання проекту Закону «Про Антимонопольний комітет». Його учасники розглянули два поданих урядом документи. Йдеться про законопроекти щодо внесення змін до декретів Кабінету міністрів «Про єдиний митний тариф» та «Про акцизний збір». Підтримавши ці проекти в цілому, народні депутати разом з тим внесли конкретні пропозиції по уточненню митного збору на окремі види товарів.

Члени Комісії з питань оборони і державної безпеки приймали сенаторів з США Філіппа Грема та Джона Маккейна. Відбулося зацікавлене обговорення питань, пов'язаних з проблемами міжнародної безпеки, контролю за нерозповсюдженням ядерної зброї, ратифікації Україною Договору СТАРТ-1.

Прес-центр Верховної Ради України.

Президент — у «центрі радіації»

Наслідки трагедії на Чорнобильській АЕС, інші екологічні катаклізми в Україні дедалі більше непокоять людей. Багато в чому зарадити їм мають науковці і фахівці-медики. Отож і недивно, що за останні роки на околиці Києва, в районі Святошина, виросло медичне містечко, яке кияни образно охрестили «центром радіації». Офіційно це — Український науковий центр радіаційної медицини Академії медичних наук України. Він об'єднує три науково-дослідні інститути: епідеміології та профілактики променевих уражень; клінічної радіології; експериментальної радіології. Центр має власну клініку на 300 ліжок, поліклініку радіаційного реєстру на 800 прийомів дорослих і 150 прийомів дітей, численні науково-дослідні лабораторії. Серед лікарів-фахівців тут працюють 27 докторів і 107 кандидатів наук.

Основні напрями діяльності центру — вивчення радіаційних чинників чорнобильської катастрофи, а також інших джерел іонізуючого випромінювання, спроможних впливати на стан здоров'я людей; вивчення стану здоров'я населення, яке постраждало від чорнобильської катастрофи тощо.

Минулого понеділка науковий центр радіаційної медицини відвідав Президент України Л. Кравчук. ; Директор центру, член-кореспондент АМН України А. Романенко, міністр охорони здоров'я Ю. Спіженко, фахівці наукового закладу ознайомили керівника держави з науковими розробками щодо лікування громадян і їхніх дітей, які постраждали від чорнобильської катастрофи, з новими науковими пошуками і здобутками у цій справі.

Значну увагу було приділено подальшій розбудові наукового центру. Президент оглянув будівельний майданчик, де вже здійнялися корпуси майбутньої стаціонарної лікарні на 546 ліжок, нового лікувально - діагностичного відділення, розпочали спорудження патолого-анатомічного корпусу. Наголошувалося, що хоч за складних умов сьогодення вести таке будівництво нелегко,— не вистачає будівельних матеріалів, коштів, необхідного устаткування,— завершити його слід якнайскоріше. Адже науковий центр радіаційної медицини вкрай потрібен людям усієї України.

Володимир ЧЕРКАС.

ХАБАРНИК НА ХАБАРНИКОВІ ЇДЕ...

Президент закликає вдатися до сили держави, законів, а тим часом міліція просить у Президента вето

Настрій Президента України на черговому засіданні Координаційного комітету з питань боротьби зі злочинністю, куди було запрошено керівників обласних управлінь внутрішніх справ та УВС на транспорті, передбачити було неважко.

Світлих барв для оцінки нинішньої криміногенної ситуації у Леоніда Макаровича, схоже, просто не залишилося: правопорядок погіршується, рівень роботи міліції, як би його не оцінювали, не задовольняє, в людей з'являються сумніви, чи здатна влада навести порядок, захистити їх. Звідси й висновок Президента: годі панькатися зі злочинцями, які хочуть тримати в напрузі цілі квартали, реакція має бути адекватна — сила держави, закону, а не умовляння. Якщо ж керівники правоохоронних органів не можуть з цієї сили скористатися, шукають виправдань власної бездіяльності, то він буде вдаватися до послуг таких спеціалістів, котрі на це здатні... Тому присутнім на засіданні вищим і середнім керівникам МВС Президент запропонував «не плакатися в безрукавку», не нагромаджувати факти, цифри, бо «вже стільки сказано, що й додати щось важко», а вносити конкретні пропозиції для виходу із становища.

Цей настрій Л. Кравчука керівництво МВС не передбачити не могло. Однак міліцейські генерали вдалися роздавати чужим Христям по намистy. Національній гвардії дісталося за неефективність патрулювання на вулицях; Міністерству оборони — за ненавелення порядку у власному відомстві (дезертирство солдатів, погана охорона військових складів) та зволікання із забезпеченням зброєю МВС, Верховному Суду — за невиправданий лібералізм при розгляді кримінальних справ...

Деякі моменти Президент намагався тут же уточнити. Скажімо, хто ж у тому винен, що суди розглянули і довели до справедливого покарання злочинців лише 86 кримінальних справ, пов'язаних з хабарництвом, хоча їх міліцією було заведено понад 2 тисячі? Доки сам не сказав: він і так знає, що скоріше всього хабарник дав хабаря слідчому, і тому в Україні так і виходить — хабарник на хабарнику їде і хабарником поганяє... Це замкнуте коло він вимагає розірвати.

Для наведення правопорядку міліція пропонує відтворити державну систему профілактики правопорушень (ДНД чи так звані загони самооборони, опорні пункти правопорядку, громадські суди), прийняти довгострокову антиалкогольну програму, посилити закони про хуліганство, пиятство, бродяжництво, профінансувати державну програму боротьби зі злочинністю, укласти відповідні міждержавні угоди, залучити до підтримання правопорядку на вулицях військових тощо. МВС додатково просить у Президента, держави до 20 тисяч штатних одиниць, кілька тисяч автомобілів, батальйон особливого призначення і вертолітний підрозділ.

Що ж, чи буде новим в нинішніх умовах це не дуже добре забуте старе — вирішувати Координаційному комітету, і він, схоже, схиляється саме до цих заходів. Певен, що зацікавили його й пропозиції начальника УВС Харківської області генерала Бандурки вдатися до маневру силами охоронців правопорядку, себто патрульно-постовій службі працювати не по всій території, а в найбільш криміногенно небезпечних місцях, застосовувати метод агресивного патрулювання, самому вишукувати порушників і злочинців, а не чекати звернень громадян, запровадити так звані міліцейські пости довір'я...

Втім, при цьому керівництво МВС не проминуло нагоди скористатися з присутності Президента і вимагало накласти вето на Закон «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю». Леонід Макарович пообіцяв розібратись і якщо треба спробувати переконати Верховну Раду...

А поки що Президент України чекає негайних і конкретних результатів від МВС у наведенні правопорядку і стоїть на тому, щоб десь у вересні комітет мав повернутися до цього питання та дати оцінку діяльності МВС. Що ж, доживемо до вересня?

Анатолій БЕНЬ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до законодавчих актів України такі зміни і доповнення:

1) у Законі України «Про оподаткування доходів підприємств і організацій» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 23, ст. 333):

пункт 2 статті 1 виключити;

пункт 3 статті 4 після слів «не менше 80 процентів» доповнити словами «а також підприємств і організацій агропромислового комплексу по обслуговуванню сільськогосподарського виробництва»;

пункт 1 статті 5 доповнити підпунктами «и», «і», «ї»:

«и) підприємства — з доходу, одержуваного від виробництва сільськогосподарської продукції, включаючи продукцію рибництва, за винятком продукції квітково-декоративного рослинництва;

і) підприємства — з доходу, одержуваного від переробки виробленої сільськогосподарської продукції на власних переробних потужностях, за винятком доходу, одержуваного від виробництва спирту, лікеро-горілчаних виробів, вина, пива, хутряних та тютюнових виробів, а також виноматеріалів, крім тих, що реалізуються для наступної переробки;

ї) будівельні, монтажні, проектні та інші підприємства і організації — з доходу, одержуваного в результаті спорудження в сільській місцевості житла, об'єктів побуту, культури, торгівлі, охорони здоров'я, фізкультури та спорту, освіти, зв'язку, шляхів, енергетичних, газових і водорозподільних систем, тваринницьких приміщень, інженерно-технічних комплексів, машинно-тракторного парку та інших об'єктів, які впливають на поліпшення соціального становища села, а також підприємства по виробництву будівельних матеріалів і конструкцій, деталей, обладнання тощо — в частині доходу, одержуваного від реалізації власної продукції для зазначених цілей»;

2) доповнити статтю 11 Закону України «Про Державний бюджет України на 1993 рік» після слів «їх підпорядкування» словами «крім підприємств і організацій агропромислового комплексу»;

3) у Декреті Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року №13—92 «Про прибутковий податок з громадян» (у редакції Декрету Кабінету Міністрів України від 30 квітня 1993 року № 43—93):

статтю 5 доповнити підпунктом «п» такого змісту:

«п) суми доходів осіб, які виконують сільськогосподарські та будівельні роботи в сільській місцевості тимчасово або сезонно, а також членів студентських будівельних загонів, що споруджують об'єкти в сільській місцевості»;

частину п'яту статті 10 доповнити словами «крім колективних сільськогосподарських підприємств. Колективні сільськогосподарські підприємства, включаючи риболовецькі колгоспи, суми прибуткового податку сплачують за рахунок прибутку (доходу), що залишається в розпорядженні підприємства, за ставками відповідно до чинного законодавства»;

4) у Декреті Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14—92 «Про податок на добавлену вартість» (у редакції Декрету Кабінету Міністрів України від 30 квітня 1993 року № 43—93):

абзац третій пункту 1 статті 4 після слів «що передбачені чинним законодавством» доповнити словами «за винятком відрахувань від виручки у відпускних цінах, які спрямовуються на відновлення насаджень виноградників, садів, ягідників та хмелю, а також догляду за ними до початку плодоношення»;

у пункті 1 статті 5:

підпункт «з» викласти в такій редакції:

«з) вартість робіт по будівництву об'єктів соціальної сфери і житла, а також будівельно-монтажних робіт по спорудженню об'єктів виробничого призначення сільськогосподарських підприємств»;

у підпункті «у» виключити слова «що утримуються за рахунок бюджету»;

доповнити пункт підпунктами «ц» і «щ» такого змісту:

«ц) сільськогосподарська продукція та продукція її переробки, видана в рахунок оплати праці працівникам сільськогосподарських підприємств, крім переліку товарів, не дозволених для виплати заробітної плати натурою;

щ) послуги, які надаються сільськогосподарськими товаровиробниками сільському населенню, по обробці присадибних земельних ділянок, збору врожаю та доставці палива».

2. Цей Закон набуває чинності з дня опублікування.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
1 липня 1993 року

БЕЗ «ДЯДЬКА ПРОКУРОРА» НЕ РОЗІБРАТИСЬ,

або «Натхненна» праця на шкоду Україні

Протистояння між трудовим колективом полтавського виробничого об'єднання «Знамя» і його генеральним директором Олегом Шаньком завершилось: на підприємство прийшов новий керівник — Юрій Челембій. Здавалось би, конфлікт вичерпано, але...

НЕДОВІР'Я

«Революція» визрівала давно і не лише у низах багатотисячного колективу, а й серед керівництва.

— Хоча директор він грамотний, — розповідає голова профкому депутат обласної Ради Геннадій Умнов, — однак за багато років перебування на посаді почав вважати себе мало не представником всевишнього на заводі. Так, коли в профкомі розглядався розподіл квартир у новому будинку, неодмінно заявляв: «Навіть якщо увесь профком проголосує проти, то це буде лише один голос. Іншим буде мій». А на запитання депутатської групи, сформованої із депутатів районних, міської та обласної Рад, взагалі категорично заявив: «Чому ви лізете у заводські справи? Працюйте в округах. Я знаю, чим ви займаєтесь. Ми стежимо за кожним вашим кроком».

Про що ж запитували депутати у генерального?

Їх передусім хвилювало те, чому підприємство, опинилось у банкрутах. Відповіді не одержали. Отож намагались відшукати їх самі, звертаючись до Президента і в Кабінет міністрів, у рідне міністерство і фонд державного майна України, у правоохоронні органи і до місцевої влади. Хто надсилав відписки, а хто відмовчувався. А «Знамя», яке було флагманом оборонної промисловості, якщо й не усього колишнього Союзу, то республіки точно, тим часом роздирали негаразди, і виробництво гинуло буквально на очах.

— Ніхто не очікував, що все станеться так обвально, — пригадує заступник генерального Олександр Лебединський. — Адже по початку минулого року після розробки програм конверсії вимальовувалась перспектива хоча б утриматись на плаву.

Та генеральний не просто покинув капітанський місток, а фактично звів нанівець усі зусилля колективу.

— До обвалу призвела невірна стратегія у ціновій політиці, яку виробили і насаджували Шанько та Каліман (маркетинг-директор),— пояснює заступник головного інженера Анатолій Касьянов.— На наші спецвироби призначили ціну із доларового розрахунку, а якщо точніше, то зі стелі. Замовники, а їх сотні у межах СНД, стали просити перегляду цін. Та генеральний стояв на своєму. Тоді посипались відмови — буквально за рік ми втратили усіх партнерів.

ГРА В ЧУЖІ ВОРОТА

Численні факти, наведені моїми співрозмовниками, дають підстави припустити, що не без відома і участі генерального велась добре продумана і запланована гра з далеким прицілом. Перекриваючи своїми діями ринки збуту для рідного об'єднання, генеральний цим самим відкривав хорошу можливість для оборонних підприємств Росії. Для них налагодити випуск продукції, ідентичної полтавській, не складало великих труднощів.

З одного боку, в умовах конверсії російські номерні підприємства завантажувались роботою, а з іншого — підривався оборонний потенціал не в міру самостійних сусідів. Кому це вигідно? Гадаю, що експертам відповідних служб було б корисно над цим поміркувати. До речі, представники празької фірми «Зіотел», які побували на підприємстві, висловили й інші припущення з приводу того, кому і з яких міркувань було вигідно поставити на коліна полтавців. Кінцева мета за їх версією — часткове, а ще краще повне виключення російського ринку для збуту спецвиробів ВО «Знамя». Отож, твердження про якусь хитромудру гру зовсім не фантазія автора, як декому може здатися.

Потім на підприємстві взагалі стала коїтись дивина, у якій, як жартують, без «дядька прокурора» і не розібратись. У гру включились малі підприємства і приватні фірми з близького зарубіжжя — переважно російські. Через них велася реалізація продукції, але вже удвічі, втричі дешевше, а нерідко навіть нижче її фактичної собівартості. Наведу один лише приклад із багатьох. У жовтні минулого року санкт-петербурзькому підприємству «Равенство» було відпущено самовивозом шість виробів за ціною, удвічі нижчою від собівартості і в десятки разів дешевше, ніж пропонувалось споживачам за контрактом. Що характерно, відпускну ціну для «Равенства» на власний розсуд встановив маркетинг-директор А. Каліман, а виручку... сам же вніс готівкою у заводську касу. Але не у жовтні, а до 26 листопада. «Забув» Каліман також врахувати курс купона до російського рубля, чим «обікрав» заводську касу на 134.074, а бюджет — на 39.020 карбованців. За чий рахунок щедрість? Звісно, за державний.

...І БІЛИЙ «МЕРСЕДЕС»

За колір не ручаюсь, бо ніхто на заводі авто не бачив, а я тим паче. То хай буде білий — мені подобається. Тим більше, що «Мерседес» таки є. Там — «за пагорбом». Є і офіс. Також там. І спільне підприємство у Німеччині. Нібито в Берліні. Як і валютний рахунок. Та оскільки перевірити наявність усіх цих неодмінних комерційних атрибутів документально практично неможливо (комерційна таємниця), то повіримо на слово панам Шаньку і Каліману. Хоча б з огляду на те, що бувають вони там частенько. Якщо комусь цікава періодичність їх закордонних вояжів, то коротко: за 1,5 року перший покидав рідні пенати 17 разів (159 днів), другий — 12 (110 днів). Вивчали і започаткували досвід за увесь багатотисячний колектив, що оплачував поїздки. Звісно, не дерев'яними. Суми набігли кругленькі — кілька десятків тисяч валюти. Воно і нічого, бо хто нині може щось заперечити проти зарубіжних контактів, та є кілька запитань. Ні, не у мене. В трудового колективу. І знову без відповідей. А тому я лише процитую їх.

По-перше. Оскільки вся зовнішньоекономічна діяльність підприємства велась від імені колективу, йому ж, колективу, і цікаво ознайомитися з її результатами, конкретною віддачею. Бо кошти вклали чималі. Лише на придбання офісу, автомобіля («Мерседес»), створення СП «Магнет» і поповнення його оборотних коштів витрачено не мало і не багато — близько мільйона дойчемарок. Причому досі неясно, кому тепер належать і спільне підприємство, і його майно, і валютний рахунок. Чи не особисто О. Шаньку, часом? Адже він самочинно підписував папери, виступаючи одночасно співкеруючим і розпорядником СП. Так, принаймні, можна зрозуміти із розмов на заводі. Отож цілком закономірне хвилювання робітників стосовно обліку валюти та основних засобів, придбаних на неї.

Втім, є у людей тривоги і щодо проблем місцевих.

ТАЄМНИЦЯ КАЛІФОРНІЙСЬКОГО ЧЕРВ'ЯКА

Ця істота зовсім безобидна і надзвичайно корисна. Виробляє цінний гумус, на якому хочеш вирощуй високі урожаї сам, а хочеш — продавай. Гумус охоче купують і за ВКВ. Та яке відношення має заморський абориген до конфлікту на оборонному підприємстві? Питання далеко не риторичне, бо вирощує його кооператив, яким керує син О. Шанька. І в тому б ніякого криміналу, але обігрівається дивочерв'ячок теплом від новенької котельні, придбаної на заводі фактично за безцінь. Можна б лише позаздрити любові Шанька-батька і Шанька-сина до землі — та їх мічурінській наполегливості, аби побільше усього на ній росло і родило. Але ж не за рахунок трудового колективу! А ще подейкують, ніби підвищена увага до спорудження теплиці зовсім не випадкова... Невідомо, що трапилось із заводською пасікою і куди поділись племінні телиці, куплені за кошти заводу. Чи не «прихватизовані» вже часом? Через третіх або підставних осіб? Відомо ж бо, як це робиться. А коли все це просто уява заздрісників, тоді чому не розвіяти її, сказати людям правду, хто ж насправді п'є молоко і їсть м'ясо.

КРОК ВЛІВО, КРОК ВПРАВО

Відомо, що усяка протидія протидію і породжує. Чим більше поставало питань в колективу до генерального директора, тим агресивніше поводився, тим щільнішою ставала між ними завіса секретності. І ось уже його розпорядженням у значної кількості працюючих беруть суворі розписки, де попереджається, що за розголошення комерційної таємниці передбачена адміністративна і... кримінальна відповідальність. Аби залякати людей, змусити їх мовчати, а самим хутенько замітати сліди. Атмосфера страху і загальної підозріливості все нагніталась.

О. Шанько вручає «жандармську булаву» маркетинг-директорові А. Каліману. Йому підпорядковують захист держтаємниці, режим і охорону підприємства. Дарма, що служба маркетингу причетна до збуту готової продукції, а її керівник гендлює спецвиробами не гірше вуличного крамаря. І хто насмілиться піти на відкриту боротьбу, коли під загрозою скорочення перебуває увесь колектив? Але, мабуть, таки вірно стверджував теоретик, що пролетарям, крім кайданів, втрачати нічого. Доки рішення трудового колективу про недовір'я О. Шаньку обговорювалось у міністерських кабінетах, до Києва поїхали делегації з настійними вимогами провести ревізію фінансово-господарської діяльності. Міністр видав наказ. До Полтави прибула комісія з широкими повноваженнями. На неї покладали великі надії, та гора народила мишу: гладеньку довідку про «вибіркову перевірку окремих питань». Така собі словесна еквілібристика. У відповідь на підприємстві створюється страйком, і люди виходять на вулицю.

Сьогодні можна досить довго аналізувати, що подіяло найбільше: недовір'я, страйк чи тверда і послідовна позиція колективу в досягненні поставленої мети. В об'єднанні новий генеральний директор, маркетинг-директор залишив «корабель» ще на початку березня. Протистояння у ВО «Знамя» зацікавило обласну прокуратуру. Як повідомив у корпункт заступник прокурора області Юрій Костенко, у діях керівництва заводу вбачаються ознаки злочину — зловживання службовим становищем. Порушено кримінальну справу. Отож, бур'яни викорчовуються. Та чи скоро сюди прийде нове життя? Не раніше, ніж вдасться розв'язати старі проблеми.

НАДІЯ КЛИЧЕ ДО РОБОТИ

Коли вірити твердженням, що економіка живий організм, то її, як і людину, з коми може вивести тільки активна реанімація. Чи є шанси у ВО «Знамя» стати на ноги? Готові рецепти за економістами, я ж висловлю журналістські міркування.

Найгіркіша реальність та, що на значну допомогу розраховувати не доводиться. Міністерство, у кращому разі, зможе виділити деякі кошти, у місцевої влади і від своїх проблем голова іде обертом. Думаю, що нове керівництво розуміє це краще за мене. Найбільше його хвилює доля головного виробництва. Якщо оборонна продукція для України не потрібна, то це одна справа: на вивільнених площах можна розмістити цивільні замовлення. Та коли у спецвиробах потреба ще не відпала? Питання відкрите. У такому ж становищі перебувають не лише полтавці. В цілому по країні напризволяще полишено сотні тисяч висококваліфікованих спеціалістів, на підготовку яких пішли не роки, а десятиліття. Виходить, державі байдужа їх доля?

Орієнтація на випуск мирної продукції досить перспективна. І нині в об'єднанні товари народного вжитку складають 46 відсотків від загального обсягу виробництва. Є в портфелі й сучасні розробки: нові види магнітофонів, пристрої для регенерації кіноскопів, безконтактні системи запалення для міні-тракторів, інші види електронної техніки. Але чи зуміють освоїти їх випуск у стислі строки за нинішньої дорожнечі і дефіциту комплектуючих? Час за даної ситуації — не союзник. І чи вистачить у трудового колективу терпіння на боротьбу тепер вже з інфляцією, простоями, різними соціальними халепами? Так недовго і до нових пошуків «крайнього» дійти. Та понадіємось на краще, і не лише тому, що надія помирає останньою. Колектив сам зробив вибір. І тільки від нього залежить, яким буде завтрашній день заводу.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ЗАЯВА ПРЕС-СЕКРЕТАРЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Нещодавно в урядових установах та засобах масової інформації України, США, ФРН та інших країн з'явилася інформація щодо затримання українськими митниками у порту Іллічівськ чотирьох транзитних контейнерів із Росії з перхлоратом амонію — речовиною, яка може бути компонентом твердого ракетного палива. За міжнародними угодами подібні речовини є, як відомо, об'єктами спеціального нагляду. Вантаж було відправлено одним із хімічних підприємств Новосибірської області за контрактом з німецькою фірмою до порту Варна (Болгарія).

Затримання вантажу було здійснено українськими посадовими особами у зв'язку з відсутністю необхідних документів, як цього вимагають міжнародні правила, що стосуються подібної категорії вантажів. Окрім того, уряд України отримав офіційну інформацію, в якій наводилися певні відомості та висловлювалися занепокоєння щодо можливої справжньої кінцевої адреси вантажу — країни, проти якої діють санкції ООН. Водночас відправник контейнерів — зовнішньоекономічне акціонерне товариство «Павокс» (м. Москва) — заперечило будь-яку причетність вантажу до військового виробництва і в той же час не надало, на сьогоднішній день, сертифікату кінцевого використання товару. Комісія з експортного контролю при уряді України заборонила відвантаження контейнерів до остаточного з'ясування всіх обставин справи. Оскільки в документах позначено і німецьку фірму-вантажоодержувача, у Міністерстві закордонних справ України відбулася бесіда з послом ФРН.

У зв'язку із викладеним заявляю, що Кабінет Міністрів України при вирішенні даного питання буде чітко дотримуватися норм міжнародного права, вживатиме всіх заходів щодо зміцнення атмосфери взаємного довір'я між країнами світового співтовариства, миру та безпеки, виконуватиме обмежувальні санкції ООН.

Це важливо підкреслити і тому, що останнім часом у зарубіжних засобах масової інформації неодноразово з'являлися недостовірні матеріали та відверті фальшивки щодо політики України, її уряду. На жаль, до таких кроків деколи вдаються і поважні видання, як, наприклад, англійська «Обсервер». Нещодавно вона повідомила про нібито продаж Україною 8 крилатих ракет Ірану, а потім, за вимогою нашого посольства, змушена була друкувати спростування. Все це, звичайно, не сприяє розвитку цивілізованих міжнародних відносин.

Уряд України буде і надалі докладати зусилля по роз'ясненню своєї політики, підтриманню злагоди та добросусідства у світовому співтоваристві.

Прес-секретар Кабінету Міністрів України
Дмитро ТАБАЧНИК.

5 липня 1993 р.

Продиктовано в номер

Пейзажі України

В Українському домі, що в Києві, відкрито персональну виставку робіт заслуженого художника України Івана Дзюбана. Митець, ветеран Великої Вітчизняної, автор відомого полотна Корсунь-Шевченківської битви, в якій він сам брав участь, а також промовистих плакатів, нині вразив глядачів шістьма десятками пейзажів «Соняшники», «Дорога на поле», «Бабине літо», «Артек», «Осінь у Седневі», «Зима — чарівниця»... Картини захоплюють відвідувачів чарами української природи.

Виставка користується популярністю.

З трибуни — під трибунал

Івано-Франківський міський суд, розглянувши кримінальну справу, порушену проти директора Івано-Франківського центру зайнятості Я. Блаженка, позбавив його волі строком на 5 років з конфіскацією майна.

Днем раніше Я. Блаженко звітував на сесії обласної Ради народних депутатів, обговорюючи питання соціального захисту населення. Депутати критикували його за неефективне використання фонду зайнятості, через що й потерпали безробітні, яких у Івано-Франківській області найбільше. Блаженко ж надміру покладався на комерційні структури, пропонуючи їм вигідні кредити. Виходить — допропонувався.

Цигарки стануть дешевші

Кабінет міністрів України прийняв постанову про зміни ставок акцизного збору на вітчизняні тютюнові вироби. Заплановано знизити ставки акцизного збору до 50 відсотків на цигарки першого класу і до 35 відсотків — щодо вартості відпускних цін на масові їх види натомість теперішніх 70 відсотків. Це дасть можливість зменшити ціни на масові види вітчизняних цигарок в 1,5—1,8 раза.

Тече нафта

В урочищі Урля поблизу селища Великий Березний на Закарпатті знову зафіксовано аварійне витікання дизельного пального. Цього разу не через несправність, а завдяки спробі поцупити дефіцитне пальне. Витекло понад 70 тонн цінного продукту, здебільшого у протипожежний резервуар. Проте 6 потрапило у підземний водоносний горизонт, а один — в потік Урля. Нафтопродуктами забруднено 1,1 гектара землі.

Наслідки аварії ліквідували. Але хто гарантує, що подібне не повториться?

УПА визнано воюючою стороною

Але поки що в одній області.

Тоді як в сесійному залі Верховної Ради України ще точаться дебати: визнавати чи не визнавати Українську Повстанську Армію воюючою стороною у другій світовій війні, депутати Івано-Франківської обласної Ради вирішили визнати ОУН—УПА воюючою стороною — хоча б на території Івано-Франківської (колишньої Станіславської) області.

Обласній держадміністрації та комісії обласної Ради народних депутатів з питань соціального захисту доручено розробити положення, яке б прирівняло учасників руху опору ОУН-УПА та членів їх сімей у пільгах до учасників Великої Вітчизняної війни.

Зустріч зірок балету

Щоправда, майбутніх зірок. Відбулася вона у Донецьку. На запрошення школи хореографічної майстерності соліста колишнього академічного театру опери та балету народного артиста України Вадима Писарева сюди прибула група вихованців балетних шкіл з американського міста Філадельфія.

Юні таланти спілкуються між собою, відвідують заняття, проводять разом вечори відпочинку, екскурсії.

Юні донечани мають намір здійснити візит-відповідь за океан цього року.

Кияни — про владу

Жорсткі цифри

Дослідно-навчальний центр «Демократичні ініціативи» провів опитування серед киян у червні. Констатується значне зростання невдоволення соціально-економічним станом в Україні, падінням матеріальної забезпеченості значної частини населення. Зросла готовність населення до участі у страйках. Ставлення до влади останнім часом різко погіршилося. Так, не довіряють Верховній Раді України 74,2 відсотка опитаних, не довіряють Президенту 57,9 відсотка. На думку киян, депутати Верховної Ради України керуються у своїй діяльності: власними корисливими інтересами (64,2 відсотка), бажанням утримати владу (47,1), інтересами мафіозних структур (30,3). І лише 8,5 відсотка опитаних вважають, що депутати керуються своїми передвиборчими обіцянками, 3,8 — інтересами виборців свого округу.

Останнім часом зросла кількість тих, хто підтримує ту чи іншу політичну партію (44 відсотки опитаних). Але жодна з партій не користується прихильністю більшості потенційних виборців і, отже, не зможе, якщо відбудуться багатопартійні вибори, прийти до влади. Найбільше прихильників у Народного Руху України — 9,3 відсотка.

Економічний стан України розцінюється як кризовий більшістю населення. Першочергові заходи, які мають покращити економічний стан, на думку опитаних, такі: тісніша інтеграція в економіці з країнами СНД — 84,3 відсотка, країнами Заходу — 75,1, а також прискорене реформування і приватизація підприємств та землі — 66,1. Навіть катастрофічна економічна ситуація не сформувала негативного ставлення більшості населення до реформування економіки і переходу до приватно-власницького суспільства.

Фотофакт

Батальйон Національної гвардії України сформовано у Миколаєві. Головним завданням цього підрозділу є захист законності і правопорядку, боротьба зі злочинністю.

Служба в ньому вимагає неабиякої фізичної і професійної підготовки, хорошої матеріальної оснащеності. Адже криміногенна обстановка у місті корабелів усе ще далека від нормальної.

На знімку Олександра КРЕМКА: перед виїздом на чергове патрулювання.

Зверніть увагу

Зарубіжні віце-президенти пароплавства

Відтепер, згідно з наказом начальника Чорноморського морського пароплавства Павла Кудюкіна, за рубежем працюватиме п'ять його заступників — віце-президентів судноплавної компанії. В портах Сингапур, Бомбей, Пірей, Нью-Йорк, Гамбург, які мають найближчим часом організувати й очолити генеральні представництва ЧМП. Мета нововведення — поліпшення координації діяльності підрозділів пароплавства у питаннях фрахтування, агентування, постачання флоту в головних регіонах його роботи, регулювання інвестиційної діяльності ЧМП за рубежем. Через генпредставництва й віце-президентів найбільшої в Україні судноплавної компанії наша держава матиме змогу зміцнювати в міжнародному співтоваристві свій імідж великого й надійного партнера в перевезенні вантажів морськими шляхами.

Зарубіжними віце-президентами пароплавства у регіонах інтенсивного мореплочення призначені Арвід Озолс, Вадим Семенових, Геннадій Зелепухін, Олександр Бут і Костянтин Клименко. Всі вони мають досвід роботи в ЧМП, саме тут зробили свою ділову кар'єру.

Георгій ВОРОТНЮК.

Таємниці буковинських печер

Буковина останнім часом все більше привертає увагу спелеологів. Адже на території краю відкрито кілька величезних карстових порожнин, серед яких і «Попелюшка» — одна з найбільших у світі.

Недавно члени спелеоклубу «Каскад» з селища Кострижівка Заставнівського району відкрили ще одну.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

«Україна» для Юри

Юрію Керпатенко — неповних сімнадцять, і, можливо, невдовзі це ім'я буде відоме далеко за межами України. Юра — лауреат і дипломант державних юнацьких і молодіжних музичних конкурсів. У травні переміг в конкурсі «Нові імена України».

Круглий сирота, він ріс і виховувався серед добрих людей. Зараз — навчається в Херсонському музичному училищі, отримуючи стипендію Дитячого фонду України. Але хлопцеві потрібен інструмент, гідний його таланту. На прохання ДФУ на житомирській фабриці музичних інструментів «Мелодія» для Юри виготовили баян «Україна» вартістю 3 мільйони 335 тисяч 653 карбованці. Всі, кому не байдужа доля талановитого юнака, можуть перерахувати гроші за інструмент за адресою: Київська міська дирекція Укрсоцбанку р/р 707802, МФО 322012 ДФУ (для Юри Керпатенка).

Ірина САВОТІНА.

Поганий той Івано-Франківськ,

що не мріє стати Сан-Франциско, — вирішили Івано-Франківський центр науково-технічної й економічної інформації та представництво південно-чеської фірми «Югоспол» і організували міжнародну виставку «Галицькі торги-93» в Івано-Франківську.

Свою продукцію тут репрезентують 16 фірм із Чехії та Словаккії: обладнання для кав'ярень і ресторанів, освітлювальна апаратура, порцеляна, шкіргалантерея, текстиль, дитячі велосипеди, побутова техніка, прохолодні напої, продукти — зацікавить, звичайно, не лише окремих відвідувачів виставки, а й потенційних партнерів — чеських і словацьких підприємців, прикарпатських ділових людей.

Василь САМАРІВ.

Івано-Франківськ.

Пам'ять

Шляхами предків

На відміну від крайових Донецьке отаманство українського козацтва зберегло історичну назву — Кальміуська паланка. Колись до її складу входили Донецька, Луганська області та частина Таганрозького району Ростовської області. За словами отамана Кальміуської паланки, майстра шахти Південнодонбаська № 3 Володимира Нагайця — імідж її досить високий: саме донечанам доручено мати дипломатичні відносини із донським і кубанським козацтвом.

Зараз козаки Кальміуської паланки готуються до автопоходу на Кубань. Вони пройдуть шлях великого переселення українських козаків із Криму у регіони Північного Кавказу, спілкуватимуться із козаками Кубані.

Валентин ЮХИМОВ.

Донецьк.

Вітаємо!

Хрещена мати — «Просвіта»

Один з найстаріших і найкрасивіших музеїв України — Черкаський обласний краєзнавчий — урочисто відзначив своє 75-річчя. Заснувало його у 1918-му під назвою Історико-педагогічний музей імені Тараса Шевченка місцеве товариство «Просвіта». Сучасна споруда музею побудована за проектом черкаських архітекторів М.Собчука, С.Фурсенка, Л.Кондрацького, удостоєних за це Шевченківської премії. Музей, в експозиції якого понад 100 тисяч експонатів, щороку відвідують близько 200 тисяч чоловік.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Ситуація

Для діток — аспіринчику?

Маріуполь вважається, на жаль, одним з найбільш забруднених міст України. Але ті, кому вже «пощастило» в ньому жити, намагаються оминати Іллічівський район, де розміщені металургійний комбінат та концерн «Азовмаш». А ось останнім часом почалося будівництво ще й фармацевтичної фабрики, точніше переобладнання під неї колишнього дитячого комбінату «Зірочка». За якихось 20—30 метрів від майбутньої фабрики — багатоповерхові житлові будинки, дитсадок «Берізка», школа № 14. І головне, що робиться все це всупереч рішенню сесії Маріупольської міськради народних депутатів про заборону використання приміщень колишніх дитячих установ навіть під складські приміщення, не кажучи вже про хімічні.

Обурені мешканці навколишніх будинків б'ють у всі дзвони.

Василь ЛИТВИНЕНКО, лікар.

Маріуполь.

ДЕВ'ЯТИЙ ВАЛ

Ним стали для Українського Дунайського пароплавства антисербські санкції ООН

Дунай — величезна транспортна артерія Європи. Цю функцію він виконує протягом багатьох століть. У його історії було багато бурхливих і тяжких періодів. На жаль, і сьогодні Дунай переживає не найкращі часи.

Відомим подіям на території колишньої СФРЮ поки що не видно кінця. Югославський конфлікт то стихає, то спалахує з новою силою. А міжнародне співтовариство у спробах зупинити війну розробляє дедалі нові й нові плани, резолюції, проекти тощо. Використовують і такий спосіб, як економічний тиск на агресора (читай, Сербію і Чорногорію) через введення різноманітних санкцій. Рада Безпеки ООН ухвалила вже п'ять відповідних резолюцій, кожна з яких дедалі більше поширювала санкції та ускладнювала механізм контролю за їх здійсненням. Такі рішення мали передовсім політичний характер, але позначилися, звичайно, на економіці. Причому не лише сербській, а й на економіці усіх країн Південно-Східної Європи. Адже перекрито практично всі наземні, морські й річкові (дунайські) шляхи транзитного пересування вантажів через Сербію і Чорногорію. Зупинився і намагається якось переорієнтуватися величезний транспортний потік. Закрито югославський ринок. Звичайно, постає запитання:

СКІЛЬКИ МИ ВТРАЧАЄМО?

З початку року збитки країн-сусідів колишньої СФРЮ склали більш як 12 мільярдів доларів. З них на Україну припадає близько 2,5 мільярда (хоча в пресі наводилася і цифра 4—4,5 мільярда). До кінця року для нас вона зросте ще на 1,5 мільярда доларів.

Загалом, як уже неодноразово заявляла українська сторона, в тому числі Президент України Л.Кравчук у спеціальному посланні на ім'я генерального секретаря ООН Б.Галі, наші втрати такі, що фактично загрожують економічному суверенітетові України.

Простежити всю «схему», за якою Україна втрачає величезні кошти, дуже важко. Та й дефіцитної за нинішньої паперової кризи газетної площі вона зайняла б забагато. Тому спробуємо дещо її спростити і пояснити механізм наших збитків на прикладі Українського Дунайського пароплавства (далі — УДП).

Тут слід нагадати, що Дунай для України — один з найвигідніших шляхів виходу в Європу. Ми маємо унікальну можливість через нього підтримувати взаємовигідний вантажопотік з Болгарією, Румунією, всіма республіками колишньої СФРЮ (сьогодні, на жаль, через відомі обставини лише потенційно), Угорщиною, Словаччиною, Австрією, ФРН. А через них — ще з багатьма іншими. Цілковиту більшість перевезень наших товарів Дунаєм завжди здійснювало УДП. На нього були «зав'язані» багато шахт, копалень, заводів і фабрик, які відправляли на експорт сотні тисяч тонн своєї продукції. Але сьогодні, хоча і є багато вигідних контактів, річковий флот УДП практично стоїть, маючи щомісяця десятки мільйонів доларів збитків. І це лише прямі втрати. А скільки ще «пропаде» через втрачену вигоду, непрямі збитки, руйнування відпрацьованої роками системи перевезень, точно підрахувати неможливо.

ЧОМУ ТАК СТАЛОСЯ?

Тут слід розглянути механізм виконання санкцій на Дунаї. Згідно з останньою резолюцією РБ ООН за номером 820, на будь-які вантажі, що мають бути перевезені транзитом через югославські територіальні води (а це не одна сотня кілометрів), скажімо, з України до Австрії, треба мати спеціальний дозвіл Комітету ООН із санкцій, що в далекому Нью-Йорку.

Отже, УДП чи його партнер—одержувач вантажу надсилають туди відповідне замовлення на одержання такого дозволу. Непорозуміння починаються уже тут. Адже перш ніж заповнити замовлення, слід навантажити караван барж, встановити, скільки тонн він прийняв і який буксир його поведе. Ці дані (плюс номери барж, плановані дати відправлення й прибуття, вартість вантажу (?) та ще багато чого — загалом за 16 пунктами) слід вписати до замовлення і лише тоді надіслати в Нью-Йорк. Коли прийде дозвіл — через 72 години (як вимагає резолюція) чи через місяць — невідомо. Але баржі весь цей час стоять повні й чекають відправлення, якого, до речі, взагалі може не бути. Бо ще навіть до ухвалення найжорсткішої 820-ї резолюції УДП довелося розвантажувати 26 барж з вугіллям, які чекали дозволу кілька місяців, та так його й не одержали. Ох, і далеко ж від Ізмаїла до Нью-Йорка!..

Втім, якщо навіть і отримано дозвіл, це зовсім не означає, що караван на всіх парах вирушить угору по Дунаю, скажімо, до якогось австрійського порту. Передовсім його перевірять в самому Ізмаїлі митники та члени контрольної місії ООН, які теж дають дозвіл на відправлення. Те саме повториться і в першому на шляху каравану румунському порту Галац, і в останньому перед входженням у югославські води — Калафаті. Бо ані румунські митники, ані представники ООН у цих портах... «не довіряють» колегам, які працюють в Україні. От і виходить, що процедура митної перевірки, яка за звичайних часів тривала кілька годин, розтягується на добу чи навіть кілька днів (прикладів — багато).

А за простій українського каравану доводиться платити по годинах, і платити валютою. Причому «запасати» її треба не тільки для румунів, а й для... югославів. Річ у тім, що Союзна Республіка Югославія запровадила безпрецедентний тариф за безпечне плавання у своїх територіальних водах. Ми пам'ятаємо, коли на Дунаї обстрілювали наші судна і були жертви. Тепер СРЮ ніби бере на себе відповідальність за гарантування безпеки. І під час входження каравану в її води вимагає з капітана по 1,22 долара за кожну тонну вантажопідйомності баржі (незалежно від того, чи вона повна, чи в баласті — тобто порожня) і стільки ж за один кіловат потужності буксира. Ось і набігає з кожного каравану в середньому по 15 тисяч доларів. Та ще й готівкою (всі рахунки СРЮ в закордонних банках, як відомо, заморожено). Резолюція 820 забороняє будь-які контакти з югославською стороною, тим більше передання їй грошей. Українське МЗС через свого представника в Белграді висловило сербському урядові нерозуміння такої практики. Але той фактично відмежувався від справи, посилаючись на те, що данину збирає сербська річкова компанія, яка ніби зобов'язалася гарантувати безпечне плавання. Сумнівне пояснення, чи не так? Але не платиш — повертай назад. А пройшов Югославію і дістався першого угорського порту Мохач — пред'яви вантаж і документи на нього, покажи тамтешнім оонівцям, що нічого в тебе на шляху не зникло.

Додайте до цього витрати на зберігання й охорону вантажів, що чекають черги на березі, утримання югославських суден, заарештованих в українських портах згідно з рішеннями ООН (таких суден понад 30), і все це будуть лише «організаційні» збитки.

Як бачимо, процедура дуже складна, хоча ми розповіли далеко не про всі її нюанси і негаразди.

Олексій ЄВСІКОВ.
Ізмаїл - Київ.

(Далі буде).

Душанбе

Таджицьке золото для Білорусі, а потім і для України

Видобутком та переробкою жовтого металу займеться спільне таджицько-білоруське підприємство, створене виробничим об'єднанням «Таджикзолото» і комітетом з коштовних металів та коштовного каміння Ради Міністрів Республіки Білорусь.

Повідомляється, що в його руки буде передано одне з золотоносних родовищ гірського Таджикистану (всього на території цієї середньоазіатської республіки відкрито 28 таких точок із загальним вмістом золота 429 тонн).

Згідно з попередніми прикидками, СП перероблятиме щороку порядком мільйона кубометрів піску. Кінцевий продукт розподілятиметься між двома республіками відповідно до пайової участі.

Це починання дасть змогу Білорусі поповнити свій золотий запас, а Таджикистану, крім того, ще й прискорити відродження золотовидобувної галузі за рахунок білоруських кредитів та технічного забезпечення. Навіть за кращих часів показники галузі не перевищували 2 тонн золота на рік, що не становило навіть одного процента від загальносоюзного видобутку цього металу. Внаслідок громадянської війни обсяги видобутку знизилися втричі.

СП створено в рамках масштабного таджицько-білоруського економічного співробітництва. «Йдеться про максимальне завантаження потенціалів обох сторін», — прокоментував цю подію заступник Прем'єр-міністра Республіки Таджикистан Абдуджаліл Самадов. Він повідомив також, що Білорусь візьме участь в освоєнні в Таджикистані цілинних земель, переробці сільськогосподарської продукції (особливо бавовни і т.д.).

Розроблюються, за його словами, проекти спільної діяльності й з Україною, та вони навряд чи будуть готові раніше осені.

Юрій КУШКО.

Фотофакт

Уміють веселитися в Швейцарії

І досить винахідливо. Ось, наприклад, просто вас щорічні змагання, що їх влаштовують на річці Зіттер поблизу міста Санкт-Галлен. Учасники долають тривалий і нелегкий шлях за течією на саморобних плотах, яких останнього разу було 50. Призи одержує не лише команда-переможниця, а й володарі найзабавнішого за оформленням плавзасобу (наприклад, на знімку ви бачите пліт, на якому збудовані макети будинку і величезного шматка сиру).

Фото Кейстон — ІТАР — ТАРС.

Експрес-інформація

Швидко і змістовно

Учора в Естонії з одноденним візитом побував Прем'єр-міністр України Л.Кучма. Він зустрівся з Президентом Естонської Республіки Л.Мері, Прем'єр-міністром М.Лааром, міністром закордонних справ Т.Велліосте. У центрі уваги двосторонніх переговорів були питання розвитку різнобічних відносин між Україною та Естонією.

Суперечлива інформація

надходить із зони грузино-абхазького конфлікту. Так, представники Грузії стверджують, що грузинські війська повністю контролюють дорогу від Сухумі до Очамчири. Абхазька сторона твердить протилежне. Крім того, за даними Міністерства оборони Абхазії, грузинські формування відступили зі своїх позицій у верхів'ях річки Гумиста, а абхази захопили дві стратегічні висоти. Проте грузинська сторона заявила, що на гумистинському фронті істотних змін не відбулося.

Немає води, крім дощової

До головного пункту опору мусульманських збройних загонів — міста Маглая — наблизилися об'єднані сили сербів та хорватів. Навколо міста точаться жорстокі бої. Тяжкою залишається ситуація і в боснійській столиці — Сараєві. Її мешканці змушені вживати дощову воду, бо міський водопровід фактично не працює. Крім того, нестача пального майже унеможливлює приготування їжі.

Президент Хорватії Ф.Туджман заявив, що постійні напади мусульман на боснійських хорватів свідчать про намір мусульманської громади перетворити Боснію на ісламську державу.

Бої тривають, врегулювання — ні

Більшість населених пунктів навколо стратегічно важливого азербайджанського міста Агдам захопили вірменські сили. Бої тривають і на інших ділянках карабаського фронту. Тим часом голова Мінської конференції НБСЄ з врегулювання вірмено-азербайджанського конфлікту М.Рафаеллі відклав свій візит до Баку. Як заявив Голова Верховної Ради Азербайджану Г.Алієв, М.Рафаеллі самоусунувся від здійснення плану врегулювання конфлікту. За словами Г.Алієва, його країна також незадоволена ставленням до розв'язання проблеми країн-посередників — Росії, США і Туреччини.

«Полегшують» військовий бюджет

«Білу книгу» про скорочення витрат на оборону в сумі один мільярд фунтів стерлінгів опублікував уряд Великобританії. Згідно з цим документом передбачено зняти з озброєння чотири дизельні підводні човни, п'ять фрегатів, 10 тральщиків і 13 винищувачів-бомбардувальників «Торнадо».

З боргами і без газу

може залишитися Молдова. Адже їй загрожує припинення поставок «блакитного палива» з Росії. Про це заявив міністр економіки республіки С.Чертан. За його словами, повідомляє агенція «Інформ-Подія», енергетичний комплекс Молдови заборгував Росії 34 мільярди карбованців. Водночас С.Чертан зазначив, що державні кредити, одержані Кишиневом від Москви, становлять 90 мільярдів карбованців.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ДИТИНА МАЄ ПРАВО

Чорнобиль

Чимало розмов точиться навколо додержання прав потерпілих від Чорнобильської катастрофи. Але як живеться найнезахищенішим серед них — дітям? Адже вони теж мають права. Відділ нагляду за додержанням законів про права неповнолітніх Генеральної прокуратури України проаналізував виконання вимог законодавства, спрямованого на захист прав дітей, потерпілих від Чорнобиля. Відділ провів перевірку в Мінчорнобилі України та в Житомирській області і скористався результатами перевірок прокурорів Київської, Рівненської, Черкаської, Чернігівської та інших областей і міста Києва.

У Києві було опитано понад тисячу евакуйованих дітей та батьків. Майже половина з них не отримувала безплатних путівок для відпочинку дітей. Порушуються вимоги про безплатне придбання ліків. Лікарі-педіатри часто-густо просто не оформляють рецепти належним чином. Не всі потерпілі діти одержують щомісячні виплати. А в Подільському і Харківському районах Києва в окремих випадках виплати не надавали навіть дітям-інвалідам. Приміром, Харківський райсоцзабез протягом семи місяців не виплачував і половини належного Оксані К., яка перебуває на диспансерному обліку, а мати й батько її — інваліди другої групи внаслідок Чорнобильської катастрофи. І цей випадок непоодинокий.

У результаті вибіркової перевірки в Київській, Харківській, Херсонській та Черкаській областях виявлено понад 700 випадків порушень прав потерпілих дошкільнят та школярів, яких не забезпечували продуктами харчування або виплатою грошової компенсації. А в Каневі і Черкасах брали плату з деяких потерпілих дітей за відвідування дитсадків.

Проте не всім вистачає місць у садках. Не всіх ще й евакуйовано. Рік тому на забруднених територіях проживало понад півмільйона дітей, зокрема 192 тисячі в зоні гарантованого добровільного відселення і 8,7 тисячі — в зоні обов'язкового відселення. А чи багато вже виїхало?

З'ясувалося, що разом з відселенням одних людей до чистої зони, інші... поселяються на забрудненій. Йдеться не про самоселів. Приміром, за вісім місяців минулого року в Народичах Житомирської області органи міліції прописали 119 чоловік, у сім'ях яких є діти. Але ж закон забороняє в'їзд у зону обов'язкового відселення для постійного проживання. А в Іванківському районі Київщини за 1992 і три місяці цього року в зоні гарантованого відселення прописано 1042 мешканці, в той час як виїхали лише 754. Багато хто, певне, у такий спосіб — через переселення — намагається одержати житло.

Виявлено й таке. 29 сімей з дітьми були виписані з Народичів, оскільки отримали житло в чистій зоні — в Брусилові. Однак з селища не виїхали, оскільки будинки, що їх їм дали, мають істотні недоробки. З цього приводу Брусилівська райпрокуратура порушила кримінальну справу.

Отак доводиться залишатися в зоні. Тож потрібне належне медобслуговування. Однак не всі діти обстежені в повному обсязі. В Народицькому районі на час перевірки не пройшли обстеження 140 дітей (загалом не відселено 1135). Забезпечення медичних установ ліками й устаткуванням залишає бажати кращого. Тому не дивно, що дитяча захворюваність зростає. В Лугинському районі Житомирщини після огляду 4600 дітей виявлено 4500 з захворюваннями. Але лікування пройшли тільки 1500 дітей. В Козелецькому районі Чернігівщини серед дітей значно зросла кількість захворювань крові та на зоб. Якщо у 1985 році було 76 випадків захворювань на анемію, то торік — уже 678.

Не кращі справи і з забезпеченням дітей чистими продуктами харчування. В дитсадки і школи часто постачають м'ясо, молочні продукти і овочі без проходження радіологічного контролю.

Багато дитячих їдалень розташовані у приміщеннях, що не відповідають санітарно-гігієнічним нормам.

Чому все це та багато чого іншого стало можливим? Відповідає прокурор відділу нагляду за додержанням законів про права неповнолітніх радник юстиції Анатолій МЕДВЄДЄВ:

— Районні держадміністрації та інші місцеві органи влади і управління не приділяють належної уваги контролю за виконанням і роз'ясненню «чорнобильського» Закону щодо прав потерпілих дітей. А в Херсонській області, приміром, при облдержадміністрації навіть не було створене управління по захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС, як того вимагає указ Президента.

Часто заважає неузгодженість урядових актів з вимогами закону.

— Інтерес прокуратури до додержання прав дітей, мабуть, не обмежився констатацією становища?

— По всіх порушеннях вжито заходів, передбачених Законом «Про прокуратуру». За нашими вимогами до дисциплінарності притягнуто понад 30 службових осіб. І, що найважливіше, поновлено права понад 1000 неповнолітніх.

Щоправда, не всюди перевірки проводилися у повному обсязі, тому виявлено не всі порушення. А в Житомирській області, де порушень прав дітей дуже багато, прокуратура практично заплющила на них очі і документів реагування не вносила. Впродовж певного часу діяли незаконні рішення і розпорядження.

За розпорядженням представника Президента, приміром, десять мільйонів карбованців, виділених державою для оздоровлення потерпілих дітей, за згодою Мінчорнобиля було направлено на фінансування будівництва профілакторію-пансіону «Ясени». Передбачалося, що половину місць у пансіоні надаватимуть потерпілим від аварії на ЧАЕС та їхнім дітям. Але село Горбове, в якому споруджують пансіон, належить до зони гарантованого відселення, де будівництво таких закладів заборонено законом.

У цій важливій справі, якою є захист прав дітей, не треба чекати втручання прокуратури, має діяти належний відомчий контроль за виконанням законодавства. І це стосується не лише Мінчорнобиля, а й усіх причетних до цього органів, щоб без уваги не залишилася жодна дитина.

Підготував Олексій БРЕУС.

Соціальний зріз

Обман з іноземним акцентом

У цій мало не детективній історії, що розпочалася два роки тому в Луцьку, з самого початку тхнуло шахрайством. Але, як це нерідко в нас буває, всі все бачили і знали, тільки ніхто нічого конкретного не робив, щоб викрити обман. Зрештою, може, це було комусь і вигідно? Я, наприклад, знаючи вже цю історію, думаю, що це так. Подібне скаже і той читач, який матиме терпіння дочитати написане. Одне слово, історія повчальна, на жаль, непоодинока...

А було все так. У квартирі N 5, будинку, що по вулиці Братковського, 9, у Луцьку, мешкав Олександр Шкляр, а у квартирі N 7 — Володимир Василюк. Сусіди. У першій квартирі — три кімнати, у другій — дві. Батьки Олександра у червні 1991 року виїхали на постійне місце проживання до Ізраїлю, а синові з якихось там міркувань у виїзді було поки що відмовлено. Так Олександр Шкляр став господарем трикімнатної квартири, яка чомусь значилась... як двокімнатна. Але це дрібниця проти того, що було далі.

У липні 1991 року (прошу запам'ятати місяць липень 1991 р.) Луцький міськвиконком дозволив Шкляру й Василюку провести міжквартирний обмін. Що і було негайно зроблено. Щоправда, без особистої присутності господаря квартири N 5 Олександра Шкляра. Його інтереси представляла довірена особа — Микола Ліщук. Ті чиновники, які оформляли і здійснювали квартирний обмін, чомусь не поцікавилися: а де Олександр Шкляр? І все б, напевно, було добре, коли б не сусіди Шкляра і Василюка. Саме вони повідомили в прокуратуру Луцька, що обмін цими квартирами — справжнісінське шахрайство. Що Олександра Шкляра у Луцьку немає, що він виїхав до Ізраїлю... Мовляв, допоміг йому це зробити Володимир Василюк, який працює в органах внутрішніх справ... А скаржникам з міської прокуратури чемно відповідали: «При перевірці вказаних фактів порушень закону не вбачається». А де ж тепер Шкляр? І на це була відповідь стражів закону. Вони посилалися на пояснення бабусі Олександра — Софії Бузінар, яка стверджувала, що її внук поїхав на заробітки до Тюменської області. А Микола Ліщук у своєму поясненні від 23 червня 1992 року писав так: «Зараз я можу сказати, що Саша не виїжджав до Ізраїлю, він десь тут, бо минулої неділі я розмовляв з ним по телефону». І таких сумнівних пояснень для офіційних осіб було досить.

Далі. У липні 1992 року Олександр Шкляр «вирішив» приватизувати двокімнатну квартиру. Знову ж таки за нього це робить Микола Ліщук. І Луцький міськвиконком дає дозвіл на викуп квартири N 7 по вулиці Братковського, 9. Сусіди (ох, ті сусіди) б'ють на сполох: «Шкляра на Волині немає, він в Ізраїлі, що ви робите!» Тоді в прокуратурі хтось нарешті схаменувся: «Може, справді, треба поцікавитись, де ж знаходиться той Шкляр?» Рішення про дозвіл на викуп квартири було зупинене. Задумались над цим і в Луцькому міськвиконкомі: щось тут не так. Як кажуть, краще пізно, ніж ніколи. Виконком Луцької міської Ради народних депутатів відмовляє Олександрові Шкляру в приватизації квартири. Але шахраїв зупинити не так просто. Микола Ліщук від імені Олександра Шкляра звернувся з позовом до Луцького міського народного суду. Він скаржиться на неправомірні дії службових осіб міськвиконкому, вимагає видати йому документи на викуп квартири. І що ви думаєте? Рішенням Луцького народного суду від 18 січня 1993 року скаргу Миколи Ліщука задоволено. Суд, навпаки, зобов'язав виконком видати Ліщуку відповідні документи для оформлення викупу квартири Олександра Шкляра.

Обласна прокуратура опротестувала рішення Луцького народного суду. Але президія Волинського обласного суду не погоджується з доводами протесту прокуратури і рішення міського суду залишила без задоволення. Як розвиватимуться далі події — побачимо. Але мені дуже хочеться назвати цю справу, яка не варта, як кажуть розумні люди, і виїденого яйця, безглуздою. І сміх, і гріх. З липня 1991 року Олександр Шкляр знаходиться в... Ізраїлі. Він давно вже громадянин цієї країни, одружився, там і живе. Чесне слово, якщо він знає про те, що навколо його імені відбувається у Луцьку, скільки службових осіб та організацій задіяно, то в нього від сміху, вибачте, живіт може луснути. Від його імені роблять обмін квартир, продаж-купівлю, він «фігурував» на суді. Тому доречним буде питання: «А чи справді Шкляр видавав на ім'я Ліщука доручення на проведення ним обміну квартири?» Чому над цим ніхто і ніколи не подумав? Варто б це перевірити. Не може ж брехня гуляти безкарно. Таке враження, ніби всіх, хто до цієї справи причетний, даруйте, лихий поплутав.

Дуже багато тут неясного. Загадкою залишається і те, як Олександр Шкляр потрапив в Ізраїлю. Дозволу на офіційний виїзд йому на Волині ніхто не давав. Ось так і живемо... Весело живемо.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Наші першодруки

Поетичні мелодії «Варшавської осені»

Популярний міжнародний поетичний фестиваль «Варшавська осінь» збирає літераторів з усього світу. Назвемо тільки кілька прізвищ з обойми лауреатів цього престижного поетичного свята: Богдан Урбанковський, Аліція Патей-Грабовська, Ганна Ландвуйчак, Station Сроковський, Адам Землянін, Наталка Рибалко, Сергій Сніжко, Богдан Задура... Так, усі вони — польські письменники, але корені їх родоводу сягають далеко за Сян і Західний Буг — Волинь, Галичину, Поділля... Одне слово, в Україну. А Оксана Забужко, яка стала лауреаткою минулорічної «Варшавської осені» — то вже окраса сучасної української поезії.

«Для того, щоб мав ти право на голос, треба навчитись мовчать», — читаємо на меморіальній дошці, встановленій на честь Джозефа Конрада-Коженевського. Давайте і ми з вами хвилину-другу помовчимо — прислухаймося до музики поетичних строф лауреатів — давніших і недавніх — «Варшавської осені».

Аліція ПАТЕЙ-ГРАБОВСЬКА

ЩО МИ МАЄМО

Маємо щастя
за яке молимося
теплу хатину
А ми любов
як хліб насущний
на плісняві будуємо.

З польської переклала Таміла Слободенюк.

Богдан УРБАНКОВСЬКИЙ

РЯДОЧОК МОЇЙ РОДИНІ

Мамо, не був я злою гілкою
Із дерева твого.
Мамо, не був я злим хлопчиком
На дереві добра і зла.
Мамо, не був я злим хлопчиком.
Все розпочалося з того,
Що розбиваємось — навіть у звичайнісінькій бійці, —
Об дерево щирості та зла.
З дитинства за вироком вигнаний
По бездоріжжю, роздоріжжю і дорогах
Сліпий. Із вигаданим для себе Богом
Вигадую одну за одною жертви.
Те, що болить — переплавимо в поемах.
Велику радість поміняймо на слово.
Кохаю, бо треба, бо любові вже нема,
І помираю від кохання, бо закоханий у смерть —
Ось уже привиділось мені.
А збір людей — не плац. Я не загину. Мамо рідна,
У темряві тих слів, у темряві тих днів, як у лабіринті
Дивися: тремтить серце—маленький скуйовджений клубочок ниток,
Яких початок — кінець тримаєш у своїх пологах.
Тремтиш за мене з дня народження Слова.

Едвард СТАХУРА

НЕБО — ТО Є КОЛОДЯЗЬ

Небо — то є колодязь
І тому має оздобу — колодяжний овид
скільки смутку і зірок
Лише найсумніше Вам тоді
коли із краплинок крижня-місяця виглядає тло-хмара
як живіт дельфіна.

Дагна ШЛЄПОВРОНСЬКА, лауреат «Варшавської осені» 1992 року.

Вірш присвячений драматичним подіям, про які розповідає давньогрецька легенда і твір з підручника «Зло та добро» Софокла.

Пес який шарпав тіло Полінейка
Був далеким від патетики тієї античної трагедії
Холодний до богів та королів з їх сповіданнями
Богом його та господарем якому вірно служив
Було постійне бажання нажертися — ГОЛОД
так звав він свого Бога.
Музика, що звучала зі сталевих кілець ланцюга
яким його прикували
була найкращим масажем.
Це грали — виблискували очі пса, навіженням-біокомп'ютерним шепотом
щупом шепотіли
Або ревіли нестямно:
— На шматки!
Подивися на жінку, що прийшла до покійника
В неї є право і вона може ним скористатися
щоб померти
Але ти — порожнеча, пустеля, глухий кут
Ти повинен дожити свій вік-шматок м'яса
Пес який шарпав тіло Полінейка
Був далеким від тієї патетики античної трагедії
Йому ближче були — родичами були чоботи з голоду та
покора
...«Розумієш, я хоча й найбільш миршавий з миршавих, я собака негордий, в разі потреби знайду в собі пса!»

З польської переклав Леонід Чалдранян.

Українська Біржа Нерухомості

Телефони в Києві:
224-55-81;
224-82-36;
224-14-98;
244-21-59.

Факс:
(044) 224-43-20;
(044) 244-18-80.

Наша адреса:
252030, Київ,
вул. Володимирська, 57.

ГРОШІ РОБЛЯТЬ ГРОШІ

Панове!
Вас вітає постійно діючий Аукціон Кредитних Ресурсів!

Аукціон кредитних ресурсів Української біржі нерухомості "Кристина" зробить з ваших грошей

ВЕЛИКІ ГРОШІ !

Панове! Ми щомісячно продаємо кредитні ресурси своїх клієнтів на суму не менше

3 000 000 000 (мільярда!)

карбованців, а в найближчий час збираємося її подвоїти.

Панове кредитори!
Маємо честь звітувати вам:
середня ставка за кредит на сьогодні
перебільшила 280% за рік! Це -- не межа!
Сьогодні вже мова йде про 300% і більше.

Ми, як і раніше, гарантуємо
кредиторам довіру
найнадійніших банків України
та нашу турботу про їх гроші,
як про свої власні.

Покупцям кредитів
гарантуємо юридичну
бездоганність, конфіденційність
та надійність усіх
фінансових операцій.

Робіть ваші заявки, панове! Для вас ми працюємо без вихідних.

Щасти вам, панове!

Міліцейська академія: як краще готувати кадри

Формування державно-правових інститутів влади і управління України за умов утвердження її незалежності висуває на перший план проблему підготовки кадрів для апарату державного управління, правоохоронних органів, місцевої адміністрації. Виходячи з цього, Президент України Л. Кравчук доручив Кабінетові міністрів України до 1 січня 1994 року розробити проект Державної програми кадрового забезпечення державної служби, яка передбачила б систему підготовки, добору і просування кадрів на основі науково обгрунтованих об'єктивних критеріїв і враховувала вітчизняний і зарубіжний досвід з цих питань.

Важливого значення, на наш погляд, треба надавати питанням підготовки кадрів для органів внутрішніх справ, від чого залежить рівень законності, забезпеченості прав і свобод громадян, ефективна охорона громадського порядку.

Аналіз наявної системи юридичної освіти працівників міліції свідчить про її слабку практичну спрямованість. Ось матеріали соціологічного дослідження, проведеного з цього питання. Так, 65 відсотків опитаних в Українській академії внутрішніх справ вказали на відірваність навчання від умов майбутньої діяльності, а 56 відсотків — зазначили, що практична підготовка слухачів слабка. Розв'язати проблеми неможливо без переходу до принципово іншої моделі навчання. Вважаємо, що чотири-п'ятирічна одноступінчаста модель, яку нині застосовують, не відповідає вимогам практики, бо вона розрахована на підготовку спеціалістів «широкого профілю». У рамках реформи освіти, згідно із Законом України «Про освіту» потрібно запровадити ступінчасту, профільно-спеціалізовану підготовку кадрів міліції, яка мала б професійно-спеціалізований і водночас універсальний для всіх міліцейських спеціальностей характер. Вважаємо, що система підготовки має складатися з трьох ступенів, кожен з яких засвідчуватиме диплом.

Перший ступінь забезпечуватиме підготовку молодших спеціалістів для органів внутрішніх справ (інспекторів, оперуповноважених) з відкритим і загальнодоступним характером прийому на навчання протягом двох з половиною— трьох років.Після першого року навчання з метою визначення спеціалізації, професійної придатності, формування об'єктивного ставлення до практичної юридичної діяльності, її навичок доцільно проводити стажування слухачів на посаді молодшого інспектора в тих чи інших службах, відділах внутрішніх справ. Завершивши стажування, вони могли б перейти на постійну роботу на зазначену посаду або ж, за бажанням, продовжити подальше навчання протягом півтора-двох років. Вже після цього отримати диплом з кваліфікацією рівня молодшого спеціаліста.

Другий ступінь навчання має передбачати підготовку фахівців рівня «спеціаліста». Додаткове навчання забезпечить надання спеціальних знань, не дублюючи вже набутих, включаючи поглиблене вивчення галузевого законодавства, здобуття управлінських навичок, глибинних знань у сфері юридичної діяльності, тобто отримання фундаментальної гуманітарної і професійної підготовки. Ці фахівці могли б займати посади начальників відділень міських і районних відділів внутрішніх справ, співробітників відділів і управлінь УВС і МВС тощо.

За цією моделлю пропонується на третьому ступені навчання готувати керівний склад системи МВС. Для цього слід мати декілька факультетів, спеціальні умови набору і навчання, різні його терміни з тим щоб готувати працівників на посади керівників районних і міських відділів внутрішніх справ, керівників відділів і управлінь УВС і МВС, викладачів навчальних закладів системи МВС.

Багатоступінчаста модель юридичної освіти передбачає вільний прийом на перший ступінь підготовки, що забезпечуватиме приплив найбільш підготовленої молоді. Потрібно відійти від відомчого добору й направлення на навчання, створити умови для вільного конкурсу, запровадити прогресивні форми визначення придатності до майбутньої діяльності (тестування, співбесіди). Для другого і третього ступенів повинен бути як обов'язковий певний стаж роботи за фахом і різноманітні форми конкурсного добору.

Викладена система навчання здатна забезпечити наступність і безперервність професійної підготовки, своєчасне поповнення і оновлення знань, їх зв'язок з практикою, якість професійного добору кадрів, належну спеціалізацію, просування по службі найбільш підготовлених з них. А заочна форма навчання, яку практикують нині в цій сфері, неприйнятна. На це, до речі, звертають увагу респонденти у вже згаданому нами соціологічному дослідженні. Заочна форма навчання не відкриває можливостей забезпечити належний рівень теоретичної підготовки, поєднати теоретичні знання з особливостями певного виду правоохоронної діяльності.

І ще про одну обставину. До останнього часу в системі освіти МВС існувала загальна тенденція політизації й ідеологізації навчального процесу. І хоча певні зрушення вже є, потрібне не скорочення загальногуманітарної підготовки, а глибока деполітизація і деідеологізація навчального процесу. Пріоритетом тут має стати практичне, спеціалізоване навчання, розширення курсів адміністративного права, кримінології, криміналістики, фізичної і вогневої підготовки з поєднанням навчальної, науково-дослідницької і самостійної роботи слухачів. Настав час, коли створено сприятливі політичні умови для підготовки в міліцейських закладах не політиків і фахівців широкого профілю, а саме професіоналів у своїй справі, головним завданням яких є боротьба зі злочинністю, охорона громадського порядку, захист прав і свобод громадян.

Анатолій ЗАЄЦЬ,
головний науковий консультант Секретаріату Верховної Ради України, кандидат юридичних наук;

Володимир ТЕМЧЕНКО,
викладач кафедри теорії і історії держави і права Української академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук.

Адріатичні оглядини збірної

Протягом тижня національна збірна нашої країни з футболу гостювала в дружній Хорватії, де, як ми вже повідомляли, провела товариські матчі зі збірною господарів (у Загребі) та ФК «Гайдук» — срібний призер чемпіонату і володар Кубка Хорватії (у Спліті).

Футболістів з України всюди зустрічали радо і сердечно. Слід сказати, що нашу спортивну делегацію супроводжував надзвичайний і повноважний посол Хорватії в Україні пан Онесін Цвітан. До речі, ідея цього турне належить саме йому.

У столиці країни українських футболістів прийняв мер міста магістр Бранко Мікша. А на стадіоні Максимір під час зустрічі збірних був присутній президент Хорватії Франьо Туджман.

До Спліта ми перелетіли на «Боїнгу-737". І в цьому казковому місті на берегах лазурової Адріатики відчувалося найсердечніше ставлення до України і її народу. Гості мешкали в модерному готелі на узбережжі. Для них на великій яхті влаштували прогулянку на острови. На одному з них — Брачі, на чудовому смарагдовому полі, провели тренування.

Отже, враження найприємніші. А от спортивний підсумок поїздки не зовсім втішний, якщо не сказати, прикрий. У обох матчах — поразки. Заради справедливості слід сказати, що в матчі зі збірною наша команда, не дивлячись на рахунок — 1:3, зіграла пристойно. Наставник господарів Влатко Маркович сказав на післяматчевій прес-конференції, що його підопічні перемогли, але краще грали гості.

Зазначу, що хорватам вдалося зібрати, за винятком Просінечкі, усіх своїх зірок, які виступають за кордоном. Приїхали Роберт Ярні ("Барі", Італія), Зоран Вулич ("Нант", Франція), Звонимир Бобан ("Мілан", Італія), Давор Шукер ("Севілья", Іспанія), з Німеччини — Драгутін Челич, з Іспанії — Младен Младенович, Нікола Юрчевич ("Аустрія", Зальцбург, Австрія), нарешті, герой недавнього фіналу Ліги чемпіонів Алан Бокшич ("Олімпік", Марсель, Франція).

І на їхньому тлі наша молода команда виглядала досить пристойно. Шкода, що це матч не транслювало телебачення. До речі, господарі розповіли, що зарезервували телеканал на Київ, але керівництво Українського телебачення відмовилося від репортажу. Дивно. Чи не правда?

А сам поєдинок у Спліті до активу нашої збірної ніяк не віднесеш. Команду важко було пізнати: суцільна в'ялість, нереалізований на останній хвилині пенальті, підсумок — 0:2 і, на жаль, важка травма львів'янина Андрія Гусіна, який дебютував проти збірної Хорватії, вийшовши на заміну, і одразу, не зволікаючи, головою забив гарний гол.

Після цієї невдачі розмовляв з майже всіма гравцями української збірної. Хлопці дуже переживали невдачу і були напрочуд самокритичні.

Сергій Ковалець ("Динамо", Київ). На помилках вчаться, звичайно. Гадаю, що й ці поразки не минуться для нас даремно. Нам забракувало бійцівських якостей.

Андрій Полунін ("Дніпро", Дніпропетровськ). За плечима — тривалий чемпіонат. Зрозуміло, що кортить піти у відпустку. Але я не виправдовуюсь. Докори на нашу адресу цілком справедливі. Ніде правди діти: зіграли посередньо. Особливо у Спліті. Усім гравцям нашої збірної слід затямити: вийшов на поле, віддай усе вміння і сили боротьбі.

Сергій Беженар ("Дніпро", Дніпропетровськ). Цілком згідний з Сергієм та Андрієм. Мало ми виявили професіоналізму. Багатьом з нас слід переглянути своє ставлення до гри в збірній. Це велика честь — запрошення до національної команди. І матчам за неї треба віддавати всього себе. Попри негативний результат, вважаю, що ця поїздка для нас має стати новим орієнтиром для чергового якісного кроку вперед. Повірте, хлопці в своїй більшості дуже переживають...

А якої ж думки про все це головний тренер збірної **Олег Базилевич**? Я попросив його підбити підсумки турне.

— Гравцям забракло спортивної злості, яка визначає рівень психологічної готовності. Мало грати добре, кваліфіковано. Важливо ще й робити багато енерговитрат, демонструвати перевагу над суперником у двобоях. Я чітко побачив, що, зіткнувшись з такою активною командою, як «Гайдук», наші не відповіли потрібною порцією агресивності. Навіть на жорсткі дії проти свого товариша Гусіна, який зазнав дуже складної травми, не прореагували належним чином. Бігати ж протягом матчу і виставляти претензії до арбітрів — справа марна. Заради справедливості скажу, що і в Загребі, і в Спліті суддівство було жахливе. І до такого перебігу подій сьогодні слід себе готувати.

Гадаю, що, підбиваючи підсумки другого матчу разом із футболістами; ми знайшли взаєморозуміння. Хлопці самокритично визнали помилки. Наш контакт, сподіваюс[illegible] триватиме.

— Хорватська преса, болільн[illegible]ки і, як вже згадувалося, тренер збірної господарів пан Маркович дали досить високі оцінки грі нашої команди і, навпаки, критикували своїх...

— Скажу відверто, що грою команди проти хорватів задоволений. А от індивідуальними діями — ні.

Хочу підкреслити, що все, про що говоритиму, не намагання виправдатися за поразки. Ми не добилися позитивного результату насамперед через слабку ефективність атакуючих дій. До речі, подібне вже спостерігалося і в нічийному матчі з Ізраїлем, і в переможному проти Литви.

Відносно оцінок колеги Марк[illegible]вича, то вони — не проста дан[illegible] ввічливості суперникові, якого об[illegible]грав. В плані співвідношення організації оборони й атаки ми, справді, мали помітну перевагу, створили більше проникних атак. Співвідношення ударів по воротах було майже рівне. Що теж свідчить на нашу користь. Перемоги в товариських зустрічах ніколи не слід переоцінювати. Нормальний тренер завжди дивиться на прорахунки. Тому т[illegible]ким сумним був Маркович.

Ми ж поки не можемо досягти високої реалізації через те, що низькі індивідуальна технічна і тактична майстерність футболістів. У захисті помилялися Попов, Полунін і Шкапенко. Не скористалися з чудових нагод забити, бо прийняли неправильні рішення, Похлебаєв, Михайленко, Шкапенко, Коновалов. Багатьох помилок припустилися воротарі Ковтун і Стронцицький. Не реалізував пенальті наприкінці другого матчу Беженар. Зрозуміло, що всі ці чинники вплинули на результати.

— Ви наголошували на білих плямах в індивідуальній підготовці гравців. Але їхнім усуненням п[illegible]винні займатися не в збірній...

— Я не маю права втручати[illegible] роботу клубних тренерів. Але, на жаль, в командах мало уваги звертається на елементи персональної опіки та індивідуального обіграшу в атаці. Лише один форвард — киянин Леоненко діє нестандартно, активно. Багато які команди до тренувань ставляться поблажливо, готуються здебільшого через ігри. Шукатиму контакт з колегами. Він сприятиме створенню сильної збірної.

— І останнє запитання. Знайдеться багато таких, які вимагатимуть негайно розігнати збірну і закликати самих «легіонерів». Яка ваша думка з цього приводу?

— Ще повторю говорене мною вже не раз. Сьогодні в збірній виступають найсильніші, найкваліфікованіші футболісти з вітчизняних клубів. Вони молоді і перспективні. Ми продовжуємо пошук оптимального складу. Вимагати від хлопців і мене на цьому початковому етапі результату, гадаю, несерйозно. Стосовно наших зарубіжних гравців, то вони — активний резерв. Сьогодні ми не маємо права відволікати їх від футбольного бізнесу, який вони заслужили. Ми повинні дати можливість молоді виявити себе. А «зірок» із-за кордону ми вже перевірили. Їхній час ще прийде. І ми обов'язково їх закличемо під прапори збірної.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Спліт—Загреб—Київ.

Новини культури

«Визвольний шлях» завертає в Україну

У Центральній науковій бібліотеці імені В.Вернадського Академії наук України відбулась презентація журналу «Визвольний шлях».

Власне, цей суспільно-політичний та науково- літературний журнал — не з новонароджених, він уже 45 років виходить у Лондоні. З відомих причин його майже не знали в Україні. Тепер же його можна передплачувати у нас.

Українці з Великобританії передали бібліотеці всі річники журналу за 45 років, спеціально підготовлені у твердій оправі. У них різноманітні твори понад 600 авторів, серед яких — Степан Бандера, Ярослав Стецько, Дмитро Донцов, Євген Сверстюк... Науковці й читачі знайдуть на сторінках журналу чимало такого, чого не доводилося читати. Водночас бібліотеці подаровано більшість видань, що їх випускає у Великобританії Українська видавнича спілка.

Анатолій КАРИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С.ПРАВДЕНКО(головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 789.249.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311126.

1, 4, 5, 6 і 8, — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».